

עתה. וציוה הרב הקדוש מרוזין
שיתן אותו לכנוס מיד:

כבואו אל הקודש פנימה ישב מרן
הרב הקדוש מרוזין על כסאו
ולימינו עמד בנו הקדוש ר' שלום
זכר צדיק לברכה נגש החסיד עם
פתקא אמר לו הרב הקדוש מרוזין
אין העת עתה לקבל פתקאות
אמור השליחות שלך. נענה החסיד
אמר חפץ אני ברכת רבינו טרם
מוסרי השליחות שמורי הקדוש
מפרעמישליין אמר לי שרואה עלי
דינא קשיא חס ושלום לכן אבקש
שיקבל רבינו הפתקא שלי ויברכני
שלא יגיע לי שום רע. ברכו הרב
הקדוש מרוזין ואחר כך אמר
החסיד השליחות מלה במלה כפי
אשר שמע מפי רבינו הקדוש ישב
הרב הקדוש מרוזין על מקומו בלי
שום תנועה כאלו לא לו מגיעים
הדברים אך פני בנו הרב הקדוש ר'
שלום זכר צדיק לברכה נתחוורו
מאוד אמר לו אביו הקדוש שלום
בני אל תדאג ר' מאיר אוהב אותנו
ולכן יפקדנו כפעם בפעם
בשליחות:

עליו שליחות זו וברצונו ליתן
הסכום שדרש רבינו בעד עניי ארץ
ישראל ובלבד שלא ילך בשליחות
שאותה יתן רבינו ביד אחר. ובכה
מאוד בבקשתו לשחרר אותו
משליחות זו. אבל לא הועיל לו
מאומה כי רבינו לא פטרו מזו
השליחות וציווה עליו לעשות
כאשר קיבל עליו:

בעל כורחו קיבל החסיד שליחות זו
ונסע מיד מפרעמישליין ובא ביום
ה' לצרנוביץ ובאותו לילה נסע
לסאדיגורה ובערב שבת קודש
בבוקר הלך לבית הרב הקדוש
מרוזין להגיד שליחותו ולא רצה
הגבאי ליתן אותו לכנוס באמרו כי
עתה לא יקבל הרב הקדוש שום
איש. אמר לו החסיד שיש לו
שליחות מהרב הקדוש ר' מאיר
מפרעמישליין. כיון ששמע הגבאי
כך אמר לו לחכות והלך לשאול
את פי הרב הקדוש מרוזין זכותו
יגן עלינו היות שבא איש אחד
שיש לו שליחות מהרב הקדוש
מפרעמישליין אם יאבה לקבלו

פרק ז'

הסתלקותו של רבינו

1234567

ויהי ביום השבת כ"ט באייר כשישב רבינו הקדוש על כסאו אמר לבתו הצדקת לבי נחלש עלי הלכה בתו לקחת איזה דבר להשיב נפשו ובשובה מצאה אביה הקדוש כשכבר שבה נשמתו הטהורה למרומי שמיים. ומיד אחרי עבור השבת נשאוהו למקום אבותיו לעיר פרעמישליין וידעו למה חתם עצמו באותו שבוע על שם פרעמישליין ואלו הדברים נחרטו על מצבתו. כתר שם טוב ערב ראש חודש סיון לפ"ק תר"י. נפטר איש ירא אלקים הרב החסיד ועניו עבד ה' מנעוריו ורבים השיב מעון ודובר אמת בלבבו אוהב צדקה ומשפט אמת פזר נתן לאביונים בוצינא קדישא מוהר"ר מאיר זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא בהרב החסיד בוצינא קדישא מוהר"ר אהרן אריה זצלה"ה תנצב"ה:

במוצאי אותו שבת כשישב הרב הקדוש מרוזין זכותו יגן עלינו על כסאו אצל השלחן שעליו היו שתי נרות דולקות פתאום נכבה נר אחד

עברו עוד ירחים אחדים ורבינו יושב במיקלייוב ובכל מכתב חותם עצמו בכינוי ממיקלייוב אבל בסוף אייר שהיה צריך רבינו הקדוש לקיים קבלת הבשר שנשלח לו מדי שבוע בשבוע משוחט אחד בלבוב שחפץ לאכול אך משחיטתו חתם עצמו מאיר מפרעמישליין ויהי לפלא בעיני כל אנשי ביתו בחשבם כי חפץ הוא לשוב לעיר אבותיו ולדור בפרעמישליין מה שלא שמעו ממנו כלל. אולם כבא יום החמישי בשבוע אמר רבינו לכל האנשים שהיו אצלו דער וואס וויל נישט האבען א פארשטעיטען שבת זאל אהייס פאהרען [מי שלא רוצה שתהרס לו השבת שייסע הבייתה]. ולא הבינו כוונתו ונסעו כולם לבתיהם אך הרב הצדיק ר' ישראלטשי מקאליש זכר צדיק לברכה ביקש ממנו להרשות לו שישאר שם על שבת כי אי אפשר לו להגיע עוד לביתו קודם שבת ובאמצע הדרך אינו חפץ לשבות. אמר לו רבינו הקדוש טוב אם רצונך להיות כאן תוכל להיות אבל דע כי שבת הוא שבת:

1234567

1234567

1234567

1234567

הקרובים ומיודעים להם כל מה שאני מדבר דברים חדים ברעש תדעו שהוא לכוונה עמוקה ואל יעשו דברים אלו שום רושם ואל תהרהרו אחרי האיש שאני מכעס ומדבר עליו וכן היה שגור בפי מורי דודי בְּנֵי מַה שֶׁתִּרְאוּ מִמֶּנִּי שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אִיזָה דְּבָרִים עַל אִישׁ תִּדְעוּ שֶׁאֲנִי בָּהֶם לְהִרְעֵי חֲלִילָה אֲלֵא לְטוֹבָה וְגַם זֶה לֹא הִיָּה מְדַבֵּר בְּרַבִּים אֲלֵא בַּהֲצָנֶע לִפְנֵי הַמְּקֻרְבִּים וְרֵאִינוּ בִּזָּה דְּבָרִים מִפְּלִיאִים וְהַמִּתְקֹת דִּינִים וּפְעַם אַחַת הֵייתִי בַּעִיר אַחַת וְרֵאִיתִי וְכוּ' וְאִמְרָתִי לְאֲנָשִׁים שְׁלִי וְכוּ' וּבִהִיּוֹתִי עַל הַדֶּרֶךְ וְלֹא הִיָּה עַל הָעִגְלָה אֲלֵא הָאֲנָשִׁים שֶׁלֹּנוּ שִׁידְעוּ דְּרָכִי וְדִבַּרְתִּי בְּרַעַשׁ גָּדוֹל דְּבוֹרִים עַל אִיזָה צָדִיק לַעֲרֹךְ חֲצִי פֶרֶסָה וְאַחֲרַי כֵּךְ בָּא אִישׁ אֶחָד וְאָמַר וְכוּ' וְנַעֲלַם תִּיכֵף וְכוּ' וְהִבְנַתִּי שֶׁאֲנִי לְהַשִּׁיב. וַיֵּךְ לְבִי מְאוֹד שֶׁעַל חֲנַם דְּבַרְתִּי דְּבוֹרִים עַל צָדִיק וְכַשְׁבַּאתִי לַעִיר בְּלִיל הִ' אִמְרָתִי לְרַב דָּשָׁם הוּי עַל חֲנַם דְּבַרְתִּי דְּבוֹרִים רַעִים עַל צָדִיק וּבִאֲמַת הִיָּה כּוֹונָתִי לְטוֹבָה וְלֹא עָלָה בִּידִי וּבְכָל יוֹם הַשַּׁבָּת נִתְּנִי תוֹדָה לִפְנֵי רַבִּים שֶׁיֵּשׁ לִי מִכָּאוֹב גָּדוֹל עַל זֶה וּבְלִיל מוֹצָאֵי שַׁבָּת כְּתַבְתִּי עַל דָּף גִּמְרָא שְׁלִי הַיּוֹם בְּיוֹם שַׁבָּת נִפְטָר צָדִיק פְּלוֹנִי. וּבְיוֹם אִ' בָּאָה הַשְּׁמוּעָה לַעִיר שֶׁנִּחְלָה בְּיוֹם ו' וְנִסְתַּלַּק בְּיוֹם שַׁבָּת

מִעֲצָמוֹ וְהַדְּלִיקוּ הֵנָּה מִחֲדָשׁ וְהֵנָּה נִכְבְּהָ הֵנָּה הַשְּׁנִי. אֲזִי אָמַר הֵרַב הַקְּדוֹשׁ מְרוֹזִין הֵנָּה חֲדָשׁוֹת בַּעוֹלָם. וּבְיוֹם א' צִוָּה הֵרַב הַקְּדוֹשׁ מְרוֹזִין לְאַסוֹר מִרְכַּבְתּוֹ וְסָבַב אֶת בֵּית הַחַיִּים שֶׁבַע פַּעֲמִים וְגָזַר עַל אֲנָשִׁים שֶׁיֹּאמְרוּ לוֹ כִּי רוֹאֶה הוּא חֲשִׁיכָה גְדוֹלָה וְהֵמָּה כָּבֵד שָׁמְעוּ אֲזִי מִפְּטִירַת רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ וְהוֹכַרְחוּ לְגַלּוֹת לְהֵרַב הַקְּדוֹשׁ מְרוֹזִין. וּבִשְׁמִעוֹ נֶאֱמַר וְאִמַּר בִּזָּה הַלְשׁוֹן מִיר הָאֲבָעֵן אִיהֶם אֲזוּי וּוְיֵיט בֵּיִס לַעֲבֹן נִישֵׁט גַּעֲקֵעֵנִט [אֲנַחְנוּ עַד כַּדִּי כֵךְ לֹא הִכְרַנוּהוּ בַּחַיּוֹ], מִמֶּשׁ כִּמוֹ שֶׁאִמַּר מֶרֶן הַגָּאוֹן הַצָּדִיק ר' שְׁלֵמָה קְלוּגֵר זָכַר צָדִיק לְבִרְכָּה בַּהֲסַפְדוֹ עַל רַבִּינוּ כִּי לֹא הִכִּירוּ אֶת רַבִּינוּ וּלְפִי גְדֻלּוֹ וּמַעֲשָׂיו הִיָּה רָאוּי לְהִיּוֹת מִפּוֹרֶסֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וַיַּחֲזִי הֵרַב הַקְּדוֹשׁ מְרוֹזִין אַחֲרָיו עוֹד יִרְחִים אַחֲדִים וְנִסְלַק לַחַיִּי עַד בְּיוֹם ג' חֲשׁוֹן תִּרְי"א כִּמוֹ שֶׁחֲזָה מִרְאֵשׁ רַבִּינוּ הַקְּדוֹשׁ זָכוֹתוֹ יָגֵן עֲלֵינוּ:

המתקת הדינים

וְהַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ ר' אֵיִיזִיקֵל מִקּוֹמְאֲרָנָא זָכַר צָדִיק לְבִרְכָּה כְּתַב בִּפְירוּשׁוֹ שֶׁעַל הַתּוֹרָה בַּהִיכַל הַבִּרְכָּה (פֶּרֶשֶׁת נִצְבִּים עַל פֶּסוּק פֶּן יֵשׁ בָּכֶם שׁוֹרֵשׁ פֶּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה) בִּזָּה"ל: יֵשׁ צָדִיקִים כְּשֶׁרֹאִין דִּינִין גְּדוֹלִים אֲזִי מַגִּלִּים לְאֲנָשִׁים

אפשרות שיקדים הוא לבוא יותר מהעגלה ושוב פתח לשבח את הרב רבי מאיר מפרעמישליין ואחרי שבת קודש רשם לו הגאון הקדוש מקומארנא כי נפטר רבינו לחיי עד כל זה נודע ומפורסם (כתב האברך ירא ושלם, ר' יצחק צבי גערטלער נ"י מקומארנא):

הספדא דרבי

ובהגיע שמע הסתלקות רבינו הקדוש זכותו יגן עלינו ספדוהו מאוד כל גדולי דורו וצדיקו שהכירו מעט מצדקתו וקדושתו וידידו הגאון מורנו והרב ר' שלמה קלוגר מבראד זכר צדיק לברכה נתחמם עליו בהספדו מאוד והדפיסו אחר כך בספר והאריך שם הרבה לספר מקדושת רבינו שזכה לראותו פעמיים ואחרי שהאריך בדבר אגדה אמר הנה בשבת (דף קנ"ג) אמרו רבותינו ז"ל אי"ל רב לרב שמואל בר שילת אחים לי בהספידא דהתם קאימנא וא"כ יש לנו כעת אורח גדול וחשוב ובמה נוכל לכבד אותו הנה נכבד אותו בדבר הלכה והאריך בשמעתתא אליבא דהלכתא. והגאון המפורסם ר' משולם ישכר הלוי איש הורוויץ האב בית דין דקהילת סטאניסלוב בעל מחבר ספר בר לואי זכר צדיק לברכה

וראיתי אנשים מלחשים זה עם זה ואמרתי מה לכם מלחשים לכו ראו בגמרא פלונית מה שנרשם שם ומצאו הנ"ל המה ראו כן תמהו ואמרתי להם אחיי תראו ותודו לי שלא דברתי חלילה להרע אלא לטובה גדולה היה כוונתי עד כאן לשון הגאון הקדוש מקומארנא והנה נודע ומפורסם לכל שהסתופפו בצלו דצלא דמהימנותא שרמז בזה על פטירת רבינו הקדוש מפרעמישליין ועובדא הכי הות שהגאון הקדוש מקומארנא נסע פעם אחת בדרך והיה אז יום ה' בשבוע ולתמהון מקורביו דבר במשך כל העת בגנות הרב הקדוש הרבי מאיר מפרעמישליין זכר צדיק לברכה ופתאום נזדמן שבא איזה איש חיגר ודרש שיקחוהו על העגלה והגאון הקדוש מקומארנא ציווה שלא יקחוהו פתח אותו חיגר וצעק בכעס צדיק יותר גדול מכם ר' מאיר מפרעמישליין לקח אותי בעגלתו ושבח מאוד את הרב מאיר ז"ל ומפני שהחיגר התריז בקול נגד הרב הקדוש מוה"ר יצחק אייזיק רצו הגבאים להכותו והזהירם הרב הקדוש מאוד שלא לגעת בו ואחר כך כשהגיעו לאכסניה בכפר הקרוב מצאו שם כבר את אותו החיגר שבדרך הטבע לא הייתה

1234567

בבחינת מושל כביכול על מושל
העולמים שהקב"ה גוזר גזירה
והצדיק מבטלה וזה נוכל להמליץ
על הצדיק הזה רבינו מאיר
מפרעמישלין זכותו יגן עלינו
ומשמת ר' מאיר בטלו מושלי
משלים כלומר אין לנו עוד צדיק
כמותו שיהי בבחינת מושל על
המושל כביכול והאריך בהספדו
(דעת זקנים):

פתח בהספדו על רבינו הקדוש
רז"ל אמרו משמת ר' מאיר בטלו
מושלי משלים (סוטה דף מ"ט)
הכוונה דמצינו בגמרא (מועד קטן
דף ט"ז) על הפסוק אמר אלהי
ישראל מאי קאמר א"ר אבהו הכי
קאמר אמר אלהי ישראל לי דבר
צור ישראל אני מושל באדם מי
מושל בי צדיק שאני גוזר וצדיק
מבטלה נמצא לפי זה שהצדיק הוא

אוצר החכמה

